

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXCVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

Interdum ex consuetudine delinquendi in eodē gñe
 cōfessio qua fuerit a primo crīe absolutus, sed post pri
 mo absolutiōe crimen, a quo q̄s fuit absolutus,
 p̄p̄terea alind ad effectū augēdi penā, q̄ de crīe
 p̄p̄terea fuit absolutus, nō est amplius ad aliq̄e effe
 ctū, ut in d. c. de his, & in d. l. si cui, §. iisdē: & ita
 ab eo illatis dictio
 officialibus ad effectū
 tione cōtra cū tortore
 ruenit contradictio
 que faciunt quē de
 ed solū uis compulsa
 gata fuit expositio
 factā a maffario offi
 cōtinenti post mē
 Ioannis, ut est res
 bentes, in l. c. q̄m
 ta fuit ex reitutio
 quas dictus Ioannes
 us ergo ex p̄dicto
 obstat id, q̄ allegat
 tatis ad effectū cōp
 maffario ipse Ioannes
 & famofus latro, &
 & furcarū puniendū
 de homici. in l. c. q̄m
 e. Quia hęc tollunt
 is uiolenti cōstitutū
 nā nō pōt dici iure
 latro, & maxime tunc
 l. capitaliū, §. c. rati
 tur, q̄s dicatur latro
 ditur: homines in iure
 famofus, g. talis pū
 & solitus est talia, p̄p̄
 nō possunt imputari
 eterea affassinus est
 ad interficiendū, nec
 cerit, siue nō, ut in d.
 ocl. omnes, & Ban
 de iniuriis, & hoc est
 est, ergo ad calum
 is inferitur, q̄ cōtē
 nō dicitur aggrauatū
 cōmissum, ex quo
 mmissiū, §. p̄m
 aggrauari dicatur
 Bal. in auth. sed nouo
 ad homicidia ad e
 Ducis Ferrariz, & de
 oniz, dico de illis con
 esse, ex quo p̄p̄m
 & bannis absolutus, &
 & melius ē cōstitutū
 andū detur, nā de
 quifitus, & absolutus
 ognuōci, & procedi
 a. & l. si cui, §. iisdē
 illis homicidiis salū
 cōmissa, uidelicet
 habentur in d. a. u
 erimen eiusdem gē
 ut aliud furtum, &
 homicidium ad effe
 nam delicti commi
 auat crimē alterius
 mmissi, ut colligitur
 sed nouo iure, q̄
 crassatores. Prater

S V M M A E.

1. & alia facta in iudicio rem notoriam faciunt.
 2. delicti notorio ad condemnationem proceditur, etiam si in
 forma, & solemnitate procedendi peccatum esset.
 3. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, & habentes sal
 uatorem de stando in eo loco, non possunt impunē offendere.
 4. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 5. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 6. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 7. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 8. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 9. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 10. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 11. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 12. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 13. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 14. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 15. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 16. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 17. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 18. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 19. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 20. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 21. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 22. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 23. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 24. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 25. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 26. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 27. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 28. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 29. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 30. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 31. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 32. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 33. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 34. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 35. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 36. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 37. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 38. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 39. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.
 40. Banniti in loco, a quo fuerant banniti, non possunt impunē offendere.

- potest non obstante iuramento illum accusare.
- 16 Occisus principaliter bannitum, & rebellem, si in actu occisio
 nis occasionaliter occidat alium non bannitum, & comprehen
 sum in pace, siue tregua inuicem facta, non debet ex hoc occi
 sor puniri, neque pacem, seu treguam rupisse dicitur.
 - 17 Maxime si ille non bannitus erat socius, & defensor banniti.
 - 18 Pacem, seu treguam non rumpit, qui filiam aduersarij rapuit,
 uel uxorem adulterauit.
 - 19 Bannitum occidens si ante, uel post occisionem cum armis repe
 riatur, non debet ex delatione armorum puniri.
 - 20 Occidens mulierem bannitam pragnantem non est de homicidio
 uentris puniendus.
 - 21 De pace, seu tregua rupta ad hoc, ut quis teneatur, & possit
 criminaliter puniri, requiritur, ut offendens fuerit in dolo,
 & animo se ulciscendi offendere.
 - 22 Offendens, seu occidens bannitum etiam non ritē non dicitur
 esse in dolo.
 - 23 Etiam si in actu occisionis socium banniti non bannitum offende
 ret, & occideret.
 - 24 Maxime si banniti defensionem suscepisset.
 - 25 Pax, seu tregua propter incertitudinem rupta dici non debet,
 quando plures in rixa tam de comprehensis, quam de nō com
 prehensis in pace, uel tregua aderant, & incertum sit, a quo
 uulnus, uel homicidium fuerit illatum, & perpetratum.
 - 26 Pluribus aliquem uulnerantibus, quos omnes uulnerasse constat,
 etiam si unum tantum mortale sit uulnus, tamē omnes de occi
 so tenentur, secus si unicum uulnus fuisse illatū, & nesciretur
 a quo, tunc n. nullus propter incertitudinem esse puniendus;
 At si constaret, quis uulnerasset, ille tantum puniretur.
 - 27 Banniti nec actiue, nec passiuē sub tregua comprehensi dicuntur,
 maxime quando nominatim uerbis expressis non sunt compre
 hensi, & ideo ex eorum facto tregua non rumpitur.
 - 28 Quando de tregua rupta ad promissam penam quis non ex facto
 suo, sed alieno cōuenitur, de delicto per probationes ueras, &
 legitimas constare debet, neque sufficiunt probationes, seu con
 sessiones fictæ, & improprie.
 - 29 Confessio procuratoris est ficta domini confessio, neque domino
 nocet in alio iudicio.
 - 30 Confessio facta cum certa qualitate sub una, & eadem oratio
 ne, uel sub uno tantum capitulo debet uel tota recipi, uel to
 ta excludi, non autem pro parte recipi, & pro parte exclu
 di, & quomodo hoc procedat.
 - 31 Confessio procuratoris ad hoc, ut domino noceat, debet esse fa
 cta de speciali mandato.
 - 32 Acta facta in alio territorio inter diuersas personas, & ad aliū fi
 nem non faciunt fidem in alio iudicio, & ad alium finem.
 - 33 Tollerantia banniti in loco, a quo fuit bannitus, quando, & quo
 modo profit bannito.
 - 35 Banniti notoriē, & per publicū proclama interficiēs excusatur,
 et si secundū statutū non esset in libro bannitorum descriptus.
 - 36 De eodem crimine potest iterum procedi, & damnari intendendo
 altam qualitatem, & penam.
 - 37 Item procedendo ad penam ordinariam, in qua ille primo non
 fuerat damnatus.
 - 39 Insultare, Admenare cum armis, & scindeve uestimenta non
 est offendere personaliter, nec in personam.
 - 40 Tregua uerba continentia penam sunt uerē, strictē, & propriē
 intelligenda.

E P I T O M E.

PACE, seu tregua iter aliquos inuicē de se nō offen
 dēdo ē cū iuramēto facta, quorū aliq̄ ex una parte nō
 exp̄sē, & nominatim, sed uerbis gñalibus tñ cōpre
 henfi in tregua, & pace bāniti erant, & rebelles, pote
 ratq; de iure ex sentētia eos lara offendi, & occidi,
 si aduersarij in pace, seu tregua cōprehensi illos bāni
 tos occisuri ad locū aliq̄e accedat, & eos interficiat,
 & cū eis aliū non bānitū exp̄sē in pace, seu tregua
 cōprehensum, qui bannitorum erat socius, & defen
 sor, hi pacem, seu treguam non rupisse, neque pœ
 nam promissam incurrisse dicuntur.

CONSI.

In causa inquisitionis formatæ contra Michaelē Sforzinū, aliosque litis confortes de Cyruno sup tregua rupta ob necē sē Christiophori, Hectoris, & Galeotti de Cyruno ad effectū cōsequēdi penā Cameræ apostolicæ applicandā, nec non curiæ procedētis, & inq̄rentis cōtra illos, qui ex forma instrumētū de tregua rupta tenētur, de duobus uidendū est, primo, an tregua dicatur rupta pp̄ occasione dictorū sē Christophori, & Hectoris, secūdo an censatur rupta ob necē dicti Galeotti. ¶ Quoad primū videtur fundata intentio curiæ, & cameræ apostolicæ, q̄ Morādus, Relichius, Naldus, Franciscus, Vincentius, & Milonus interfuerint neci dictorū Christophori, & Hectoris, tam ex p̄cessu inquisitionis cōtra predictos occisores, & alios plures formatæ pp̄ homicidiū commissū in dictos Christophorū, & Hectorē p̄ curiā territorij Florentini, in quo illud homicidiū fuit commissū, q̄ ex cōfessione p̄curatoris Michaelis Sforzini, & litis confortum facta in iudicio nomine suorum principalium, 1. q̄ tunc acta facta in dicta curia Florentinorū, & cōfessione predicta rē notoriā facere dicuntur, c. uestra, c. fi, cū ibi nō de cohāb. cleric. & mul. & habetur per gl. in c. manifesta, 2. q. 1. ¶ Quo notorio stante procedēdū est ad cōdemnationem inquisitionum, etiam si in forma, & sollemnitate per inquisitionē p̄cedendi peccatum esset, ut est tex. in c. 1. & 2. de accus. in 6. ubi r̄sumus in notoriis, ordo iuris nō est seruandus, neq; est necessarius, c. ad nostrā, il 3. de iureiu. c. euidentia, ibiq; nō de accusa. c. tua, de cohāb. cleric. & mul. & habetur per doct. in elem. past. de re iudi. ¶ Secundo quia p̄supposito etiā, q̄ dicti Christophorus, & Hector essent liti banno banniti, q̄ impune possent offendī, tamen ex quo erāt tollerati in provincia Romadiolæ, & sic in loco, à quo fuerāt banniti, & habebant saluū conductū de stano in dicto loco, sequitur, q̄ ibi impune offendī nō poterūt, sicut nō banniti offendī nō possunt, ad tradita per Sal. in l. nullus, C. de iudeis, lo. de Ana. in 4. col. & Fel. in pen. col. in c. sicut iudei, de iudeis, Ale. in l. fi. ff. de adul. & in cōf. 1. & 107. in vlt. col. lib. 2. Ant. de Butr. in c. quia citca, de cōsangu. & affi. Ale. in l. fi. ff. ad l. ul. de uipria. Fel. in c. quæ in ecclesijs, in 4. col. de consl. & in c. 1. col. 7. de tregua, & pace, las. in l. omnes populi, col. 17. ff. de iustitia, & iure, in l. ubi pactum, col. 7. C. de transact. cum similib. Cum ergo praxati fer Christophorus, & Hector fuerint de agnatis infra quartum gradū secundum ius canonicū illorū, quibus tregua fuit facta, & similiter dictus Galeottus fuerit de huiusmodi agnatis, nec non de expresse comprehensis in instrumētō tregue, quinimmo fuerit unus de principalibus treguā facientibus, & quibus tregua facta fuit, sequitur, q̄ propter mortē illorū tregua dicitur rupta, & q̄ Michael Sforzinus, aliq; litis confortes, qui principaliter p̄ se, aliisq; suis agnatis p̄miserunt, tenerent, & obligati sunt ad penā, secundū quod in tregua instrumētō continet. ¶ Tercio dicti fer Christophorus, & Hector quales essent banniti tanquam rebelles & c. & sic essent tales, qui possent impune offendī, tamen ex quo fuerūt occisi extra territorium ecclesiæ, & sic bannientis, nō poterunt impune occidi à dictis Morando, Relicho, & ab aliis focis supra nominatis, ut habetur per Petrū de Ancha. in c. 1. carta 17. de constitut. Bald. in sua margarita, in uer. excommunicatus, uerf. 12. ibi sed quid, Pau. de Cast. in consl. 83. secundum impressionem antiquam. ¶ Quarto q̄ ita demū banniti, & rebelles puniri possunt, si ex forma statutorum loci reperitur, q̄ possunt

Consiliorum

impune offendi, & non aliter, quia de iure
nō offensa huiusmodi non est permilla. Baro-
ali in d.l. omnes populi, late Fel. in d.c. de
fariā, col. 2. & 3. cum i. ergo eatenus, quæ-
tione pūmum reperitur, & non ultra, ipsi
sunt offendi, seu occidi, ut ibi. Sed ex forma
rum provinciarū Romandiolarū banniti, & filii
belles possunt impunē offendi, si in libris
descripti, & positi reperiantur, ut habetur in
prædictis, & ipsi sēr Chislophorus, & Hector
perierunt in dictis libris descripti, ergo &
6 bannum rebellionis, & assassinatus sēr Chis-
ri, & Hectoris latū à Reuerendissimo domo
de ipso iure fuit nullū, ut saltem inualidū, quia
ratione eiusdem delicti, & criminis prius ba-
niti à domino Gubernatore Civitatis Imole
forma, & simpliciter, nō autē ut rebelles, nec
sini, ergo bannū secundum Reuerē-
Præfidi nō ualuit, quia de eodem delicto
est quærendum, nec quis est bannitus, si
dum est primā sententia, & condēnatio, &
cum ibi nō per gl. & doct. de accusa. l. licet.
nautæ, caupo. stabul. c. ueniam, j. q. 9. & et
notatur in l. senatus, ac plene habetur in l. i.
men, s. iisdem: ff. de accusa. ubi Bart. & Imo-
facit, nam præsupposito etiam, qd dicitur
banniti, ut rebelles, & sic tales essent, qui im-
7 tuissent offendi, frām ex quo fuerit de co-
in instrumento treguarū, in quo fuit hinc iura-
sum, & iurātū de nō offendendo personam
psonā, nō potuerunt propter iura mentū im-
fendi, nec occidi, quin contrauenientes dicitur
nā pmissam incurrisse, nā cū iuramentū dicitur
i sine interitu salutis æternæ, iterandū ut
tingat, de iureiur. & hoc est de mente doct.
Et bene facit hæc ratio, nā quando in instru-
mento pmissum est nō offendere, tūc bannitus
contractu iurato ab aduerfario securatur be-
farius aut hēt licentiā, & ius offendendi à lega-
8 tione abq; sua prouisione. Sed j. ius primū,
habet ex suo contractu, est potentius ius deo
quod qd à statuato simpliciter habet, id ē illud
deicom. libert. nō in l. Italia. ff. de lega. 2.
niti in instrumento treguarū comprehendis
testi impunē offendi. ¶ Septimo pro secundo
ultra aliqua supra deducta, quæ similes sunt
ferre, qd occidisse, & illi, qui p eis in instru-
mentis pmissum est, teneantur ad penā ruptæ
qua in dicto instrumēto, uidetur facere, quia
9 tus erat de expresse comprehensis in treguarū
erat unus de principalibus, cum quibus frequen-
fuit, neq; reperitur, qd ipse tunc temporis
facto fuerit bannitus, ergo nihil videtur colu-
ob eis necē tregua fuerit rupta, & consequen-
nā conuentionalis cōmissa. Octauo ad hoc
niti possint impunē offendi, ueluti cōmuniter
Italia extat pūmum, requiritur, ipsos fuisse ba-
& conuictos ex ueris, & directis probationibus
nō autē ex probationibus fictis, & non ueris
cōfirmati, ut nō uolunt Bald. & Jo. de Imola
r. f. soli. matrim. Ale. in l. omne, circa prin-
iudic. Bal. super statutis, in uer. par. in uerficen-
in l. transfigere, colum. 4. uerficen. 9. oppone. Co-
fact. Alber. de Roā. in 1. parte statuti. r. i. d. c.
huc quæro, Alex. in consi. 1. i. colum. 2. ubi r.
3. q. hæc uerba, ff. de nego. gestis. Nam huius-
tuta pmissitima talem offensionē sunt obedi-
stringenda secundum Bar. in l. neq. n. in l. i.
con. rui. nauis, & ibi Ale. & ambo in d.l. omnes
li, & Fel. in d.c. quæ in ecclesiis, & facilius

ter, Lius publicum, ff. de pactis, tex. est in terminis, ibiq; omnes canonistae, in c. si diligenti, in fi. de foro comp. & hanc est magis cōis opinio, t̄ quamuis in foro conscientiae peccaret ille, qui pactū suum, & iuramentū de non offendendo bannitū nō seruasset: & ita possēt saluari opinio eorū, qui contrariū sentiūt: Sed ubi pactum, & iuramentū nō interuenisset, tūc interficiens bannitū ē in foro conscientiae premium consequi posset, vt voluit Alberi. de Rosa. in 4. parte statu. in q. 17. cum seq. Bal. in l. gracchus, C. de adul. & in l. 1. col. 12. C. de confess. & in l. 1. C. si a nō comp. iud. l. 1. col. 9. C. de summa trin. & fid. cath. & in l. 1. C. si cōtra ius, uel util. pub. Ang. in l. de quibus, ff. de legibus, Alex. in l. si plagij, ff. de uer. obl. Fel. post do. Ant. in d. c. quā in ecclesiariū, & benē facit ad propositū id, quod uoluit Bal. in auth. sacramenta puberū, C. si aduer. uendit. in prin. dicens, t̄ q̄ si offensus iurauit, & p̄misit nō accusare offendētē, pōt is, nō obstante iuramēto, illū accusare, quia accusatio principaliter in fauorē publicū tendit, e. n. fame, de senten. excommunicata. l. ita uulneratus, ff. ad l. aquil. cui per pactum, & iuramentum renunciari non pōt, ut ibi. ¶ Preterea, & secundo quoad homicidium commissum in personam Galeotti dico, q̄ ex illo nō dicitur etiā rupta pax, seu tregua duplici respectu. Primo quia ipse fuit interfecus in rixa, & aggressu seu insultu facto contra ser Christophorū, & Hectore bannitos, & Galeottus ipse suscepit illorū bannitorū defensionem, atque protectionem: Secundo quia Galeottus fuit percussus solum uno ictu, & uulnere ex sagitta emissa ab habente litam, & plures in illa armata contra ser Christophorū, & Hectorem balistam habebant, & ideo nemo ex illo uulnere est puniendus, vt infra statim dicetur. Quod primo respectu ob necem Galeotti pax, seu tregua non dicatur rupta constat manifestē, t̄ nam ipsi occisores principaliter accesserunt animo interficiendi rebelles, & bannitos, & sic ut darēt operā rei licitae, & permisse, hoc est ut interficerent bannitos, & hostes patriae, & ita in dubio praesumendum est, arg. l. merito, ff. pro socio, per Bar. in l. non solum, §. sed & reprobari, ff. de noui. op. nun. Vnde licet occasionaliter, & in consequentiā postea sequutum fuisset homicidium, accedente maxime culpa ipsius occisi, illud non dēt esse in cōsideratione ad effectū puniēdi occisores de homicidio, prout de re illicita, arg. c. dilectus. cum seq. extra de homici. ¶ Preterea t̄ dictus Galeottus erat socius, fautor, defensor, & dictorū bannitorum occisorum, put in actū occisionis ipse ostendit se defensorem, & protectorē ēt cum armis: Ergo si morsipius fuit sequuta, est illi impurandū, & non occisori- bus, qui nō accesserūt principaliter animo occidēdi dictū Galeottū, sed bannitos, per ea, quae uoluit Alberi. de Rosa. in 3. pat. statut. q. 35. facit rex. cū gl. in uer. so- cius in c. foelicis, de pēnis, in 6. & in cle. 1. co. tit. c. q. cūq; de haer. in 6. l. raptos, §. sin autem post commissum, C. de episcopis & cleri. l. 1. C. de raptu uirginum, in §. sin autem, l. i. rē apud. §. si quis uirgines, ff. de iniur. ubi defensores, receptatores, & fautores eorum, qui grauissimū crimen cōmiserunt, ut lēse ma- iestatis, haerēsis, raptus, & similia, puniūtur pariter cū ipsīs principalibus: Sed banniti, hostes, & rebelles possunt impunē interfici, & offendi, ergo & illorū defensores. ¶ Preterea & tertio ex quo occisores accesserūt principaliter animo bannitos offēdēdi, & sic ut rei licitae operā darēt, ut dictū fuit, si i cōsequentiā cōtigerit sociū, & defensorem illorū interfici, q̄ nō erat bannitus, & erat de cōprehensis in instrumēto treguae, ob hoc non debet tregua dici rupta, quia debet attendi principalis intentio, ac principale propositum

ter, Lius publicum, ff. de pactis, tex. est in terminis, ibiq; omnes canonistae, in c. si diligenti, in fi. de foro comp. & hanc est magis cōis opinio, t̄ quamuis in foro conscientiae peccaret ille, qui pactū suum, & iuramentū de non offendendo bannitū nō seruasset: & ita possēt saluari opinio eorū, qui contrariū sentiūt: Sed ubi pactum, & iuramentū nō interuenisset, tūc interficiens bannitū ē in foro conscientiae premium consequi posset, vt voluit Alberi. de Rosa. in 4. parte statu. in q. 17. cum seq. Bal. in l. gracchus, C. de adul. & in l. 1. col. 12. C. de confess. & in l. 1. C. si a nō comp. iud. l. 1. col. 9. C. de summa trin. & fid. cath. & in l. 1. C. si cōtra ius, uel util. pub. Ang. in l. de quibus, ff. de legibus, Alex. in l. si plagij, ff. de uer. obl. Fel. post do. Ant. in d. c. quā in ecclesiariū, & benē facit ad propositū id, quod uoluit Bal. in auth. sacramenta puberū, C. si aduer. uendit. in prin. dicens, t̄ q̄ si offensus iurauit, & p̄misit nō accusare offendētē, pōt is, nō obstante iuramēto, illū accusare, quia accusatio principaliter in fauorē publicū tendit, e. n. fame, de senten. excommunicata. l. ita uulneratus, ff. ad l. aquil. cui per pactum, & iuramentum renunciari non pōt, ut ibi. ¶ Preterea, & secundo quoad homicidium commissum in personam Galeotti dico, q̄ ex illo nō dicitur etiā rupta pax, seu tregua duplici respectu. Primo quia ipse fuit interfecus in rixa, & aggressu seu insultu facto contra ser Christophorū, & Hectore bannitos, & Galeottus ipse suscepit illorū bannitorū defensionem, atque protectionem: Secundo quia Galeottus fuit percussus solum uno ictu, & uulnere ex sagitta emissa ab habente litam, & plures in illa armata contra ser Christophorū, & Hectorem balistam habebant, & ideo nemo ex illo uulnere est puniendus, vt infra statim dicetur. Quod primo respectu ob necem Galeotti pax, seu tregua non dicatur rupta constat manifestē, t̄ nam ipsi occisores principaliter accesserunt animo interficiendi rebelles, & bannitos, & sic ut darēt operā rei licitae, & permisse, hoc est ut interficerent bannitos, & hostes patriae, & ita in dubio praesumendum est, arg. l. merito, ff. pro socio, per Bar. in l. non solum, §. sed & reprobari, ff. de noui. op. nun. Vnde licet occasionaliter, & in consequentiā postea sequutum fuisset homicidium, accedente maxime culpa ipsius occisi, illud non dēt esse in cōsideratione ad effectū puniēdi occisores de homicidio, prout de re illicita, arg. c. dilectus. cum seq. extra de homici. ¶ Preterea t̄ dictus Galeottus erat socius, fautor, defensor, & dictorū bannitorum occisorum, put in actū occisionis ipse ostendit se defensorem, & protectorē ēt cum armis: Ergo si morsipius fuit sequuta, est illi impurandū, & non occisori- bus, qui nō accesserūt principaliter animo occidēdi dictū Galeottū, sed bannitos, per ea, quae uoluit Alberi. de Rosa. in 3. pat. statut. q. 35. facit rex. cū gl. in uer. so- cius in c. foelicis, de pēnis, in 6. & in cle. 1. co. tit. c. q. cūq; de haer. in 6. l. raptos, §. sin autem post commissum, C. de episcopis & cleri. l. 1. C. de raptu uirginum, in §. sin autem, l. i. rē apud. §. si quis uirgines, ff. de iniur. ubi defensores, receptatores, & fautores eorum, qui grauissimū crimen cōmiserunt, ut lēse ma- iestatis, haerēsis, raptus, & similia, puniūtur pariter cū ipsīs principalibus: Sed banniti, hostes, & rebelles possunt impunē interfici, & offendi, ergo & illorū defensores. ¶ Preterea & tertio ex quo occisores accesserūt principaliter animo bannitos offēdēdi, & sic ut rei licitae operā darēt, ut dictū fuit, si i cōsequentiā cōtigerit sociū, & defensorem illorū interfici, q̄ nō erat bannitus, & erat de cōprehensis in instrumēto treguae, ob hoc non debet tregua dici rupta, quia debet attendi principalis intentio, ac principale propositum

- positū, l. nō omnis, l. si quis nec causam, cū si. ff. si cer-
tum petatur: Et hoc fuit dictū Bal. in l. imperator, ff.
de statu hom. qd sequitur Nellus de Sancto Gemin.
18 in 2. parte statutorū secundi tps, q. 45. Et propterea
si quis rapuit filiā aduersarij, uel adulterauit uxore il-
lius, cum quo pacem, seu treguam fecit, nō dī pacē,
seu treguam rupisse, quia principaliter illud nō fecit
animo offendendi, & iniuriā dī aduersarij, sed explē-
di libidinē suā, quamuis in cōsequētiā fuerit ēt se-
quuta iniuria, & offēso patris, uel mariti, ut in ter-
minis uolunt Paul. de Cast. & alij in d. l. qui seruū,
Alex. in consi. 113. lib. 2. Nellus in d. tract. bannitorū
19 in loco proximē allegato, q. 46. Accedat his, qd si il-
le, qui animo occidēdi bānitum repertus fuit cū ar-
mis ante, uel post, non debet puniri ex delatione ar-
morum, quia debet attendi principalis eius intētio,
hoc est qd uoluerit bānitum interficere, & sic rem li-
citam facere, non autem id, quod accessōrie uenit,
qū sine armis nō potuisset bannitum interficere, ad
20 tradita per Nellum ibidem in q. 48. Rursus t interfici-
ens mulierem bānitam prāgnantem nō est puniē-
dus de homicidio uētris, cum ipse principaliter age-
ret, ut mulierē bānitam offenderet, quamuis in cōse-
quentiam ex hoc contigerit partum, seu uētre in-
terfici, quia debet principalis intentio attendi: ita vo-
luit Bal. in d. l. imperator, & Nellus in d. q. 45. ¶ Con-
21 firmantur prēdicta, qd nam ad hoc, ut quis de pace, seu
tregua rupta teneatur, possitq; criminaliter puniri,
uidelicet quoad poenam fisco applicādam iuxta ea,
quā habētur per Abb. & alios in rubrica, extra de iu-
dicijs, requiritur, qd offendens fecerit animo ulciscē-
di, & sic fuerit in dolo, ad tradita p Bal. in l. data ope-
ra, in col. 3. & 4. post Cynū. C. qui accusa. nō possunt,
in l. i. ff. de legibus, & in l. quicunq; C. de seruīs fugit.
per no. in l. actionibus, ff. de in litem iuran. & in §. su-
spectus, Insti. de suspēct. tur. Et qd in proprijs terminis
pacis, & treguā dolus regatur, colligitur ex iis, quā
uoluit Alex. in consi. 115. in 4. uol. & in l. semel mora,
ff. solu. matr. post Bar. in l. aut facta, ff. de penis, & per
doct. Paul. de Cast. Alex. & alios in d. l. qui seruū:
22 Sed ille, qui mouetur animo offendendi bānitum,
nō dī esse in dolo, ēt si talis non esset ritē bannitus,
ut latē habetur per Alex. in consi. 160. lib. 7. per Nel-
lum in d. tractatu, in 2. parte 2. temporis, 11. q. cum se
quenti, & notabiliter hī p Paul. de Cast. in consi. 194.
Quoniā uolentia, & in consi. 193. Quidā Nicolaus,
& in consi. 192. In causa carceratorū, & refert, ac se-
quitur Modernus Bononiēsis do. Ludouicus de Bo-
logninis in cōsi. 63. ubi concludunt, qd illi, qui ad in-
terficiendum bannitum mouentur, seu illum inter-
ficiunt, non dicuntur, neq; censentur esse in dolo, ex
quo rei permiffa dant operam, arg. l. grachus, cū si.
C. de adul. Ergo dicti occisores in calu, de quo agī,
23 non dicuntur fuisse in dolo, ex quo animo, & inten-
tione bānitos interficiendi accesserūt, qd quamuis ēt
contigerit illorum socium, & defensorem interfici.
Et ideo ipsi, & alij, qui pro eis promiserunt, nō dēnt
de tregua rupta teneri etiam pp mortē dicti Galeoti,
nā ut ī proprijs terminis uoluit Pau. Caf. in d. cōsi.
194. quē refert, & sequitur Bologninus in d. consi. 63.
24 Tqū quis accessit offēsurus bānitum, qd poterat im-
punē offēdi, & bānitus defensione fuerit usus, licitū
est impunē offēdere, & nō solū illū, sed ēt quem li-
bet eius sociū non bannitū, qui illius defensionē su-
steepisset, per tex. in l. si seruus, C. de iis, qui ad eccl. 2.
fug. Et sic habemus casum nostrum decifum: Quod
quidem ex alio nō est, nisi quia ille, qui occisurus bā-
nitū accessit, nō fuit in dolo, cēsetur enim principa-
liter motus causa utilitatis publicæ, & non animo se
ulciscendi: Et propterea eius principalis intētio de-

bet attendi, non autem id, quod in cōsequētiā
accessōrie uenit: Et ita aliās per has rationes
in quadam causā illorū de uilla agliani contem-
tore do. Gubernatoris Bononiē. ¶ Secūdo rō-
de quo supra, non potest pax, seu tregua ex mō-
25 sius Galeotti dici rupta, qd quoniā ipse fuit
ex uno tātum uulnere, idēq; mortali illato, ut
ta una balista emissā, & cū plures in rixa, & in
ta occisorum essent, qui balistas, & sagittas habebat,
quorum aliqui non erant de cōprehēsis in mō-
neque appareret, sed incertū esset, a quo illa
26 nus fuerit illatum, sequitur, qd nullus est puniendus
nec aliquis ex eis propter incertitudinem de
ci treguā rupisse, per ea, quā habētur per gl. in
mela. §. si plures, in ver. sed si, ff. ad l. Aquil. qd
staret, ex cuius ictu fuisset mortuus, unus
fuisset ictus, tunc ille esset puniendus idēq;
uulnerasset, & unum tantum uulnus esset
nam cum tunc conflet omnes uulnerasse, et
occiso tenentur, d. l. item mela, §. si plures,
cum gl. ubi Bar. in l. si. ff. de fcar. Si uero
sent insultantes, & unum tantum fuisset uul-
tum, ex quo mortuus esset, incertūq; foret
lud uulnus intuleri, tūc propter incertitudinem
contingeret innocentem damna, nullusq;
dus, nullusq; debet de occiso teneri, ut in d. gl.
lari, quem sequitur Alex. in d. consi. per quā
ra alia idē etiam notabiliter uoluit Petrus
in consi. 217. & per regulam labentem, & de
nis, quem tex. allegat etiam gl. in d. l. item
trus; de Anch. in d. consi. multa ad propo-
duci, ad quā me remitto, & illud consilium
nostram melius facere non posset, quā si
qd; consilium illud decifum trium iuricon-
ea tempestate primum locum in toto orbe
uidelicet Petri de Anch. Salic. & Galpatis
rum auctoritas quāta tunc fuerit, & nunc
sciunt: Et propterea illorum decifioni stant
¶ Quarto principaliter cōsiderandum est ad
fionem dictorum inquisitorum, qd occisores
rum factū fuit contra inquisitos formata in
erāt occisionis tempore banniti, ac etiam tempore
quo fuit factum instrumentū treguā, ut in
supponitur, ergo ex eorum facto, & offēso
27 test dici tregua rupta, quia t banniti, & maxime
do uerbis expressis, & nominatim nō sunt in
mento treguā, uel sub tregua comprehēsi
cuntur actiue, nec passiue comprehēsi per
habentur in d. l. qui seruū, per doct. & Bar.
ganter in fi. & in d. sua q. incip. Lucan. Cuius
cum alijs si. supra alleg. Non potest igitur
cto tregua dici rupta, quia pro eis non dī
promissio. ¶ Quinto, & satis ad propo-
28 t nam inquisiti, contra quos ad poenam po-
ex tregua rupta proceditur, non conueniunt
facto suo, sed aliorum, qui dictos Christoph.
Hectorem, & Galeotum interfecerūt, ergo
ut ipsi inquisiti possint ex facto aliorū damna-
si effemus in calu, in quo aliās de illorum facto
rentur, cuius contrarium tamen est uerū
dicta, requiritur, qd de occisione, & delicto
per confessionem ueram, per probationes
que legitimas, neque sufficientes sūt, & im-
put est illa, quē ex contumacia, uel aliter
uolunt doct. omnes Bar. lo. de Imo. Paul. de
Alex. in l. cum filius familias, in uerū. nō
to contingit, circa finem, ff. de uerb. obligat.
occisione facta, & de delicto commisso per
dum, Relicchum, & alios socios in pēto

ad, quod in cōfessionibus per has rationes non constat, ergo effectualiter non potuit ē di-
le uilla agliani coram
ononie. ¶ Scilicet rōp
pax, seu regna ex mō
¶ quoniam ipse fuit
tuq; mortali illato
plures in rixa, & in
balistas, & sagittas hab
ut de cōprehensio in
certū esset, & quod ill
tur, q; nullus est pū
ir incertitudinem de
quā habetur per gl. in
ed fi. ff. ad l. Aquil. q
3. in 2. uol. si nāp
et mortuus, unius
pūniendū id est
nūm uolnus est
omnes uulnerale, com
mela, §. si plures, d
de fcar. Si uero p
in tantum fuisset
et, incertūq; fore
propter incertitudi
m damna, nullus
ecito teneri, ut in d
k. in d. consi. per q
liter uoluit Permis
uiliam l. absente, &
iam gl. in d. l. item
nisi multa ad propo
to, & illud consiliu
non posset, quā in
ium trium iuricō
locum in toto orbe
S. Salic. & Gaiparis
ne fuerit, & nunc
orum decisio. Itan
cōsiderandum est
istorum, q; occisores
inquisitos formati
e banniti, ac etiam
mentū tregue, ut in
um factū, & offē
uia f. banniti, & ma
nominatū nō sunt
tregua comprehen
uē comprehensio
um, per doct. & Bar
incip. Lucanē Cū
Non potest igitur
quia pro eis non d
& satis ad propo
a quos ad poenam
ditur, non conuen
qui dictos Christi
ni interfecerūt, ergo
ex facto aliorū dam
no aliā de illorum
m tamen est uerū
occisione, & delicto
um, per probationes
ufficiunt fide, & in
macia, uel aliter in
ar. lo. de lmo. Paul. de
milias, in uerū, ut
m, ff. de uerb. oblig.
elicto commissio per
alios socios in pē
dip

respondetur primò, q; ex quo occisores fuerunt in
contumaciā banniti, sic ut fide confessi iuxta tradi-
ta per Bar. in l. absente, ff. de pēnis, & in d. car. si
clerici per Moder. & per Bar. in d. l. eius, qui delato-
rē, talis processus non dicitur fidem facere, neq; pro-
bare quoad effectum, ut alij teneantur pura ad penā
pecuniariā ex facto illorū per ea, quā dixi supra. Se-
cundo respondeo, q; f. illa acta facta in alio territo-
rio inter alias personas, ac etiam inter easdem, & ad
aliū finē non faciunt fidē in alio iudicio ad aliū finē
Bar. in l. cum lite mora, ff. iudi. solui, & melius in l. 2.
§. i. ff. ui. bono. rapt. & habetur in d. l. is, apud quē, C.
de eden. Ex quibus apparet, q; in hoc iudicio inquisi-
tionis intentato super poena tregue rupte curia re-
manet sine probationibus legitimis, & aptis ad con-
demandū, & propterea rei sunt absoluedi d. c. ut
nostrū, & d. l. qui accusare cum sim. Constat itaq; ex
prædictis luce meridiana clarius, dictos inquisitos
forē absoluedos ab inquisitione contra eos forma-
ta ad poenā conuentionalē, & promissam in instru-
mento tregue. ¶ Stante hac cōclusionē, tota uis cō-
sistit in respondendo adductis supra in contrariū, &
quia primo fundamēto curiæ supra proximē fuit re-
sponsum, aliter non repero. ¶ Nō obstat secundum
fundamētū de tollerantia bannitorū, & de eorum
saluoconductu per superius allegata, quia primo re-
spondetur, q; de aliqua tollerantia, seu saluocondu-
ctu nō cōstat, neq; in processu probatū fuit, & cum
sint quid facti, probari debuerunt, quia facta nō præ-
sumuntur, nisi probentur l. in bello, §. facta, ff. de ca-
ptiuis, & postlim. reuer. l. 2. ff. de proba. cum tibi not.
cū si. Secundo dico, q; f. tollerantia prodest bannito
interfecto, seu offēso in loco, a quo fuit bannitus,
ut quia in eo loco stabat, & habebat scientē, & pa-
tiente dño, & superiore loci, & hoc probari debuit,
itaq; loquuntur doct. loquentes de tollerantia, ut in
d. c. sicut iudei, in d. l. nullus, & in d. c. quē in eccle-
siarū cum si. supra allegatis, sed nō prodest bannito
cōmoranti in alieno territorio, in quo fuit interfec-
tus, qm̄ non pōt dici tolleratus, qui alibi habitabat.
Præterea non uideo fuisse in processu probatū, q; in-
quisiti fuerint de colonellis, de quibus esse dicitur,
& allegantur. Non vñ ēt fuisse probatum, q; occiso-
res fuerint de agnatis infra quartum gradū, capiēdo
gradū secundū ius canonicū: Et cū hoc sit fundamē-
tū intentionis curiæ, debuit per curiā probari, alio-
quin inquisiti sunt absoluedi, iuribus vulgaribus.
¶ Non obstat tertiū fundamētū, q; fuerint interfec-
ti extra territorii bannientis, uidelicet in territo-
rio Florentino, & ideo occisores nō debent esse im-
punes, quia responderi potest, f. q; interficiens banni-
tū extra territorii bannientis est puniendus, & non
præmio afficiēdus ab illo superiore, in cuius territo-
rio bannitū interfecit, sed non ab eo, qui banniuit,
nā quoad superiōrē bannientē, & quoad ius sui terri-
torij interficiens bannitum non est puniendus, sed
potius præmio afficiendus, ut uoluit in terminis Pe-
trus de Anch. in repe. c. 1. de const. charta 17. Pau. de
Cast. in consi. 83. secundum impressionē antiquam,
Fel. in d. c. quē in ecclesiarum in 3. col. uerū. octauus
casus de const. Bal. in l. 1. col. 13. C. de hered. instit.
in l. exequutorē col. 10. C. de exequut. rei iudic. & in
margarita sua in uer. excōicatus in 12. versic. ibi sed
quid &c. ¶ Non adueriatur quartū fundamētum,
quia dici pōt primo, q; ex forma statutorū lmo, ac
ēt prouinciæ cautum est, q; ex banniti rebelles pos-
sint impune offēdi: & quamuis statutū uideatur re-
quirere, q; fuerint in libro bannitorum descripti, tñ
in facto dicitur, & præsupponitur, tales bannitos in
casu nostro propter necem Raphaelis de Cyrano,
&

& ob causas, de quibus in bannis, fuisse in libro bannitorum descriptos. Præterea ex quo Christophorus, & Hector notorie erant banniti, & pro bannitis habebantur propter mortem dicti Raphaelis, & ita per publicum proclama fuerant publicati, excusandi sunt interfectores illorum per ea, quæ habentur in l. barbarus, ff. de off. prætor. per Dyn. in l. pen. ff. de adul. & Alex. in consi. 194. lib. 1. ¶ Nec aduersatur quintum fundamentum de inualiditate, & nullitate banni, per quod dicti Christophorus, & Hector fuerant banniti ut rebelles, & hostes Sanctæ matris ecclesiæ, cū antea per do. Gubernatorem Imolæ fuissent banniti simpliciter, & non ut rebelles per tex. cū ibi not. in l. si cui. §. eiusdē, ff. de accusa. & in d. c. de his extra eo. ti. Qm̄ respondetur ex iis, quæ habentur per Abb. post do. Ant. in d. c. de his, & per Bar. in d. §. iisdem, & Imol. in l. is, qui reus, ff. de pub. iudi. & melius ex not. per Bar. in l. senatus col. 3. ff. de accusa. qui concludit, quod quā secundo loco proceditur de crimine p̄ illum, qui primo ex illo fuit dānatus, intendendo nouā qualitatē, & ad aliā penā, tunc secundo loco potest contra illū procedi, & de illo crimine qualificato damnari, nam propter nouā qualitatem aliud crimen dicitur arg. l. ius ciuile, ff. de iust. & iure, & ita fuit in casu nostro obseruatum. Secundo respondetur ex iis, quæ singulariter uoluit do. Ant. in d. c. de his in 2. col. in uers. si est dānatus &c. qui uoluit, quod quā quis fuit accusatus, vel inquisitus de crimine, & non fuit absolutus, neque damnatus poena ordinaria delicti, tunc ipse potest iterum accusari, vel contra eū inquiri, quia nihil repugnat: Et ex hoc, inquit ipse, soluitur quod de bannito propter crimen ratione contumaciæ, quod poterit iterum de eodem crimine accusari, uel contra eum inquiri, quia bannum contra eū latū in primo iudicio, & ab agendo nec per procuratorem aduocatum, sed poena contumaciæ, & sic non potest dici uerē, & proprie condemnatus, nec absolutus: item delictum posset impuniri remanere, si nunquā ueniret ad locū, unde est bannitus, & ita tener Iacob. de Belniso secundū do. Ant. ibi, quod dictū optimē facit per responsionem huius quinti argumenti. ¶ Non obstat sextū fundamentum, quod licet tales occisi banniti essent, tamen sunt comprehensi in instrumento treguæ, unde non potuerunt offendi, stante maxime iuramento apposito in instrumento, nam ex quo bannitus ex contractu suo iurato habet ab aduersario securitatem, ius suum est potētiū, quam sit ius aduersarii, quod habet a statuto ad tradita per Pau. de Cast. in d. l. qui seruū, quā respondetur primo prædicta posse procedere, quā in instrumento pacis expressē, & nominatim esset comprehensus bannitus, qui fuisset stipulatus, sed in casu nostro dicti Christophorus, & Hector non fuerunt nominati, neque comprehensi, ergo &c. Secundo respondetur, quod opinio doctorū, quæ habet, quod est expressē comprehensi in instrumento treguæ, seu pacis, & postea banniti possint impunē offendi tanquam ex noua causa, dī esse cōior, & uerior, ut habetur per Paul. Alex. & alios in d. l. qui seruū: Itē illa opinio doctorū ē uerior est, atque communior, quā concluditur, quod in instrumento pacis, & treguæ non possit comprehendere bannitus rebellis ita, quod possit assicuri, ut nequeat offendi, immo non obstante promissione de non offendendo bannitum, is potest impunē offendi, etiam si iuramentum interuenisset, quāuis offendens peccaret, ut latē dixi supra, quod non repeto. Nec aduersatur supradicta ratio Pauli Cast. posita ab eo in d. l. qui seruū, nam, ut Paul. ibi dicit, Bar. de illa ratione trussatur, & ita ipse cū Bar. residet: Dicas ut per ipsum Bar. in d. sua qu. inc. Lucanæ Ciuitatis. ¶ Septimo fundamento prin-

cipali respondetur ex dictis supra in tertio fundamento facto contra curiam ad fauorem inquisitoris. ¶ Non obstat octauū fr̄iū, quia dico, quod hoc non cōiter disponunt, quod banniti ut rebelles possint ēre banniti ratione contumaciæ. Præterea, tentionem latam contra dictos Christophorum, & alios, qui morti Raphaelis de Curia interfuerunt, expressē iudicatum fuit, quod ipsi latēti, ut rebelles, & hostes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, quod possent a quolibet offendi, prout in dictis continetur, & ideo in incertis, & non certis coniecturis l. continuus, §. cū ita, ff. de uerb. oblig. ¶ Ultimo fundamento respondetur, quod Guido, & Ioannes Petrus cōprehensi in instrumento treguæ fuerint insultati, & fugati a Moralijs cōsocijs cū armis aīo forē ēre illos occisos, p̄ hoc non debet dici rupta tregua, quā non tenetur ob hoc personaliter, & in personam officij instrumento tregua continetur, & prout ex sariū ad hoc, ut tregua rupta, & poena cōmittitur, quia si insultare, & admenare cum armis aliquem, immo eius uerimenta cū armis non est personaliter, & in personā offendentis, data per Bar. & Alex. in l. i. §. hoc autē, ff. de iure iur. uel effud. & Pau. de Cast. in l. i. §. hoc autē noui ope. nunc. Bal. in l. si qua per calumnia, c. episcopis, & cler. Bar. in l. gallus, §. ille calumnia, & posth. in l. nunc inutile, ff. de pecul. legat. ¶ S. in hoc interdicto, ff. de noui ope. nunc. c. tregua, cum poenam continent, debentur p̄cedere, & proprie intelligi iuribus uulgaribus effectū concludendum est contra curiam inquisitorum. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Banniti exclusi ab agendo nec per procuratorem aduocatum.
- 2 Fideiussores poena non possunt cogi ad soluendam poenam de contrauentione, & delicto uerē, & legitime contractum fidei ex contumacia principalis.
- 3 Confessio fidei inducitur ex contumacia, & banno banniti tenet nocet, & in illa causa, non autem tertio, neque causam etiam fidei constituit.
- 4 Bannitum associatus subiaceat poenis statutorum puniuntur niti, fautores, receptatores, & defensores.
- 5 Socius criminis, receptor, fautor, & defensor, cum ipso delinquente quandoque puniuntur, & in atrocibus criminibus, & rebellionibus in l. 14.
- 6 Bannitum etiam comprehensum in instrumento pacis de pace rupta non tenetur.
- 7 Bannitos occisurus si quis in causa banniti socium illum ce comprehensum occidat, non tenetur de pace rupta.
- 8 Mulierem bannitam pregnantem interficiens non tenetur micidid etiam propter uentrem occisum.
- 9 Mulierem bannitam uolenter adulterans non punitur iniuriam illatam patri, marito, & consanguinitati.
- 10 Repertus cum armis causa bannitum occidendi, siue post non punitur ob armorum delationem.
- 11 Dolus, & animus se uoliscendi de iniurijs antiquis ad poenam pacis ruptæ incurrendam, siue etiam ad poenam delicti dolus requiritur.
- 12 Occisurus, & offensurus bannitum etiam non tūc bannitus dicitur esse in dolo.
- 13 Banniti simpliciter in poenam capitis ex dispositione glau non censentur si uenerit in territorium, et comitatum, & sententur ipso iure banniti tanquam inimici, & rebellis, ac subiaceant poenis rebellionis in primo gradu.
- 14 Rebelles in primo gradu grauius puniuntur, quam rebellis in lijs capitibus.
- 15 Poena fisco applicanda promissa priuatis, & non notarij, terti publicæ persona pro fisco acceptanti non potest applicari, neque fiscus ad illam rectē agi.